

[Kai Moltke.]

økonomisk faktor, kan tage sine fælles forholdregler over for en stigende tysk eksport til de nordiske lande med diskriminering af vor udførsel til det samme land med et overskud på sin handelsbalance på mindst 4 milliarder. Der er spørgsmålet, om der findes en tilsvarende mulighed for fælles optræden sammen med England, sammen med Frankrig, sammen med Italien i den nuværende situation.

Så er der endelig én ting til: vi fik den tåbelige aftale i 1952, så vidt jeg erindrer, Londonprotokollen, som sagde, at Tyskland kun blev fritaget for at betale erstatninger for milliardødelæggelser i de øvrige dele af Vesteuropa, indtil en tysk fredstraktat var afsluttet. Se, afbetaling på tysk gæld for ødelæggelser, det kunne jo hjælpe svært også på den danske handelsbalance, idet man jo skyldte os 10 milliarder kroner.

Erling Dinesen: Selv om jeg er klar over, at spørgsmålet allerede har været rejst, vil jeg alligevel også her under debatten bringe en sag frem, som jeg er bange for er ved at udvikle sig på en sådan måde, at den kan få temmelig ubehagelige følger for titusinder af familier ud over landet. Jeg tænker hermed på den konflikt, som er opstået inden for postvæsenet, en konflikt, som for mig at se tyder på at ville udvikle sig til kaos i løbet af meget kort tid, og det er måske ikke engang dage, det her drejer sig om. Ifølge de seneste meddelelser i dagspressen er situationen allerede nu så tilspidset, at det må befrygtes, at brevpost og julepakker ikke rettidigt når frem. Dette indebærer ikke bare en forsinkelse, som man kunne tage forholdsvis let på; situationen kan også komme til at betyde væsentlige økonomiske tab, tab, som måske kan løbe op i millioner af kroner, og tab, som postvæsenet må være helt eller delvis ansvarlig for. Det er, synes jeg, ved at være en helt uholdbar situation, som jeg synes ministeren for offentlige arbejder omgående må gøre noget alvorligt ved.

Hvad er så baggrunden for denne konfliktsituation? Som alle ved, er det den gennemførte rationalisering i postvæsenet, som bl. a. har betydet en rationaliseringsgevinst for postvæsenet på 14 mill. kr. ifølge de oplysninger, som har været fremme

i dagspressen. Til gengæld har postbudene fået deres arbejdsvilkår alvorligt forringet. Det har man, naturligt nok, synes jeg, reageret over for, idet man har ønsket i stedet for ringere arbejdsvilkår at opnå en beskedent andel af den rationaliseringsgevinst, der har været tale om, eller en vis kompensation for det øgede arbejde, der nu er blevet tale om.

Dette spørgsmål har der som bekendt været forhandlinger om, men et resultat har ikke kunnet opnås, hvorfor Postforbundet så har besluttet at holde sig nøje til det gældende reglement. Der er altså ikke tale om ulovligheder fra postbudenes side i denne situation.

Derimod ser det unægtelig ud til, at post- og telegrafvæsenet nu handler i strid med tjenstemandslovens forhandlingsregler. Der foreligger i dag meddelelse om, at generaldirektoratet uden forhandling med Postforbundet har udsendt direktoratets fortolkning af de forskellige bestemmelser i arbejdsreglementet, altså nye retningslinjer, som der i den kommende tid skal arbejdes efter. Disse nye retningslinjer skal i henhold til tjenstemandslovens bestemmelser forhandles med organisationen, før de kan iværksættes; såfremt de foreliggende pressemeddelelser er korrekte, er der altså handlet i strid med lovens regler.

Det synes jeg nok er en ny, alvorlig udvikling i konflikten, som jeg i øvrigt går ud fra ministeren for offentlige arbejder ikke er ubekendt med, men jeg synes, det er rimeligt at spørge om, hvad ministeren agter at foretage sig i sagen. Jeg har selv den opfattelse, at det er højst påkrævet, at ministeren omgående indkalder til forhandling for at få de verserende uoverensstemmelser ud af verden og for at sikre, at julen ikke bliver helt ødelagt i mange, mange tusinder af hjem ud over landet.

Per Hækkerup: Blandt de interessante indlæg under denne finanslovdebat var også fru Grethe Philips indlæg, som jeg synes viste en glædelig stigning i kvaliteten af radikale ordførerindlæg, når jeg tænker tilbage på den dag, da vi havde den udenrigspolitiske debat, hvor det jo var lidt tyndbenet; det lød mere forsigtigt, da vi drøftede den forsvarspolitiske situation, og nu når vi frem til helt ræsonnable standpunkter. Det ender såmænd med, at det radikale venstre